Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35998
Copyright: Melk, Benediktinerstift

Sic inquit et ideo ad te dei vicarium
veni ut absoluas me qui quod soluis
terris solutum est in celis Respondit
apostolus non volutati nre filii sz nrationi
dispensatio hec credita ut ut illos
solum non exteriori nro misterio absol-
uamus quos intrim iudicis gra interiori
iam absolutos nouerimus Alioquin
nos ipos ligamus dum in consulte reos
absoluimus Illud qz ipse et de nobis
dicetur Viuificabant aias que no viuunt
Te go fili qua rone soluta que visibiliter
deus ligat cu monibus hys ate no sit
auersus furor sz adhuc manus eius
extenta Flebat adhuc miser ille flebat
et apostolus ipse omes quoqz qui aderat
cu lacrimis pro eo dei miaz implora-
bant Respondit ergo et dixit durus
est hic sermo et qui omio me deppare
compelleret sy sz m facie dni iudicare
constaret Oz absit ut desperem cua
sy occiderit me in ipso sperabo Noui
enim qz cu iratus fuerit mie memor